

תת"ע 15421/08/23 - מדינת ישראל נגד הראל עזרא

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

תת"ע 15421-08-23 מדינת ישראל נ' הראל עזרא
תיק חיצוני: 90525962586

לפני	כבוד השופטת סיגל דבורי
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	הראל עזרא

החלטה

1. בפניי בקשה להורות על ביטול פסק דין מיום 25.03.24, שבו כובד הסדר טיעון עונשי, במסגרתו נגזר על המבקש לשלם קנס כספי בסך 800 ₪.

רקע והשתלשלות אירועים

2. כנגד המבקש הוגש ביום 28.08.23 כתב אישום המייחס לו ביצוע עבירה של נהיגה במהירות מופרזת מיום 01.01.23, בניגוד לתקנה 54 (א) לתקנות התעבורה.

3. במעמד הדיון, הודיעו הצדדים במשותף לבית המשפט, בהמלצת בית המשפט, כי הגיעו להסדר טיעון סגור לפיו הנאשם יודה במיוחס לו בעובדות האישום, יורשע ויוטל עליו קנס כספי מופחת בסך 800 ₪.

4. בבקשה זו לביטול פסק הדין, שהוגשה ביום 15.04.24, נטען כי התמרור המורה על מהירות הנהיגה המותרת במקטע הדרך הנקוב באישום אינו נראה לעין ומבוקש להורות על הצבת תמרור הולם ונראה לעין. נטען כי קמה קבוצת נהגים שמטרתה לתבוע את משטרת ישראל "באופן קבוצתי" (ר"ל תביעה ייצוגית), שכן תוואי הכביש חוסם את שדה הראייה מהמצלמה ואין אודותיה שילוט התרעה. נטען כי הדבר פורסם במדיה ארצית וכי המצלמות אינן תקינות. הבקשה איננה נתמכת באסמכתאות לביסוס הנטען בה ואף לא בתצהיר כנדרש.

5. המשיבה, בתגובתה, התנגדה לבקשה שכן מדובר בהסדר טיעון סגור בין הצדדים.

6. עסקינן בחזרה מהודאה שניתנה במסגרת הסדר טיעון סגור, בשלב שלאחר מתן פסק דין.

7. סעיף 153 (א) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב - 1982 (להלן: "חסד"פ) קובע כך:

חזרה מהודיה

(א) הודה הנאשם בעובדה, אם בהודיה שבכתב לפני המשפט ואם במהלך המשפט, רשאי הוא בכל שלב של המשפט לחזור בו מן ההודיה, כולה או מקצתה, אם הרשה זאת בית המשפט מנימוקים מיוחדים שירשמו.

(ב) התיר בית המשפט לנאשם לחזור בו מהודייתו אחרי הכרעת הדין, יבטל בית המשפט את הכרעת הדין במידה שיסודה בהודיית הנאשם ויחדש את הדין אם הדבר מתחייב מן הנסיבות.

8. מלשון סעיף 153 (א) לחסד"פ עולה כי חזרה מהודאה יכול שתיעשה מיוזמת הנאשם "בכל שלב של המשפט" וככל שהחזרה מהודאה מועלית בשלב שלאחר הכרעת הדין (היינו - בין שלב 'הכרעת הדין' לבין שלב 'גזר הדין') - תבוטל הכרעת הדין ויתחדש הדין.

9. עם מתן "פסק דין", היינו בשלב שאחרי מתן "גזר הדין" למעשה מסתיים משפטו של נאשם ובית המשפט "קם מכסאו". בשלב זה, שלאחר מתן "פסק דין" - אין עומדת לה עוד טענת "חזרה מהודאה" בגדר סדר הדין הפלילי כשלעצמה אלא נלווית היא לבקשה לביטול פסק דין.

10. כעולה מן האמור ברע"פ 6512/16 המאירי נ' **מדינת ישראל פסקה 22** דומה כי "חזרה מהודאה" יכול שתהא מוגשת אף לאחר שלב גזר הדין, ואולם נקבע כי בשלב זה "מתעורר חשש מניצול ההליך הפלילי באמצעי תמרון, בגדרו מבקש המורשע לבחון את תוצאות ההליך המשפטי ועל - פיהן להחליט אם לדבוק בהודייתו, או לחזור בו ממנה ולחדש את המשפט".

על כן נקבע כי על המבקש להצדיק ביטול פסק הדין מסיבת "חזרה מהודאה" להוכיח את התקיימותן של **נסיבות חריגות במיוחד**, דוגמת אי הבנתו את משמעות הודאתו או את משמעות הסדר הטיעון. **הדברים אמורים ביתר שאת כאשר הבקשה לחזור מן ההודיה מוגשת לאחר מתן גזר הדין.**

11. נקבע כי בבוא בית המשפט לשקול בקשה לחזרה מהודאה, תיבחן הסוגיה באמצעות "**מבחן המניע**" דהיינו באם מדובר ברצון כן ואמיתי להוכיח את חפותו או שמא מדובר בפעולה טקטית שנועדה להשיג רווח דיוני משפטי המהווה "**תמרון פסול**".

12. מעיין בפסיקה עולה כי אך לאחרונה נדון עניין דומה בבית המשפט העליון בפני כבוד השופט י. עמית

במסגרת ע"פ 2760/23 **מרדכי מור נ' מדינת ישראל** (08.05.23) אשר נדחה. גם בענייננו, חוזר המבקש על טענה שהעלה במהלך הדיון ואשר קיבלה התייחסות בית המשפט. המבקש אשר נכח בדיון בענייניו שקל את הדברים וכלכל צעדיו תוך שסבר, במעמד הדיון, כי הדבר הנכון הוא הודיה והשתת קנס כספי הולם את נסיבותיו האישיות כפי שהובעו בשנית בבקשה זו.

13. לבקשה לחזרה מהודיה המוגשת לאחר מתן גזר דין ינתן היתר רק מנסיבות נדירות, ראה והשווה: **רע"פ 7705/95 ישראל לונקר נ' מדינת ישראל** (פורסם ב'תקדין' 31.12.1995), **ע"פ (ת"א) 70775/08 יצחק ריפשטיין נ' משטרת ישראל** (7.12.2008) (פורסם ב'נבו').

14. לא מצאתי כי מתקיימות בענייניו של המבקש "נסיבות נדירות וחריגות במיוחד" כנדרש. שמועה/פרסום/ידיעה על תביעה ייצוגית עתידית אין בה כדי לבסס חשש לעיוות דין. מכל מקום - הבקשה נעדרת אסמכתאות.

15. באשר לטענה כנגד תקינות המצלמות - כבר נקבע בפסיקת בית המשפט העליון, לא אחת, כי אין בכך שההרשעה מבוססת על מצלמת א-3 כדי להקים חשש לעיוות דין וראו: **רע"פ 1771/19 ליאור עבודי נ' מדינת ישראל**, פסקה 9 לפסק הדין (פורסם בנבו, 11.07.2019); **ע"פ 2983/19 סאלח פחמאוי נ' מדינת ישראל**, פסקה 8 לפסק הדין (פורסם בנבו, 18.06.2019); **רע"פ 4623/19 יובל שובר נ' מדינת ישראל**, פסקה 10 לפסק הדין (פורסם בנבו, 21.07.2019); **רע"פ 2354/22 טקסל אפ.סי.גי' טכנולוגי (2100) בע"מ נ' מדינת ישראל**, פסקה 7 לפסק הדין (פורסם בנבו, 27.04.2022). יתר על כן, בעפ"ת (מחוזי ב"ש) 62436-12-22 **חסן נאססרה נ' מדינת ישראל**, פסקה 15 לפסק הדין (פורסם בנבו, 04.07.2023) נקבע כי "מערכת א3 מבצעת בדיקת מהירות, ברמת דיוק אשר ניתן על סמכה לקבוע ממצאים בהליך פלילי".

16. בשולי הדברים ואף למעלה מן הצורך אפנה לדברים הבאים: "הסדר טיעון כהגדרת כב' השופטת בייניש **בע"פ 1958/98 פלוני נ' מדינת ישראל**, פ"ד נ"ז(1) 577 (2002) הוא הסכם בין נאשם לתביעה, שהתביעה מתחייבת במסגרתו לוותר לנאשם על מיצוי הדין ולהעניק לו הקלה הקשורה לתוצאות המשפט, בתמורה להודיה בעובדות שיש בהן כדי להרשיעו. המופעים השכיחים של ויתור זה הם גרסה 'מרוככת' של כתב האישום או הסכמה לתוצאה עונשית מקלה" (מתוך מאמר "הסדרי טיעון: הכרח בל יגונה או כלי יעיל לאכיפת הדין?" (כבוד השופט טל ענר, 75 שנות עצמאות במשפט, נבו הוצאה לאור, 2023).

הסדרי הטיעון חולשים על כל תחומי המשפט הפלילי בישראל ובפרט בתחום דיני התעבורה. מטרותם - סיום מהיר של נתח תיקים רחב מתוך הנחה כי התועלת שבאכיפת החוק על עוברי חוק בהיקף רחב, עולה על החשיבות שבהקפדה על מידת הענישה ההולמת את מעשה העבירה ואת העושה.

ומהכא להתם; בראי מידת העונש שהוטל על המבקש הרי שמדובר בעונש מקל באופן משמעותי, תוך לקיחה בחשבון של מכלול טענותיו לרבות נסיבותיו האישיות המועלות בשנית בבקשה זו ואינני רואה אף מבחינה זו נימוק מיוחד המצדיק קבלת הבקשה.

17. סוף דבר - הבקשה נדחית. עיכוב הביצוע - בטל. הקנס ישולם עד תאריך 12.08.24.

ניתנה היום, ד' אייר תשפ"ד, 12 מאי 2024, בהעדר הצדדים.

חתימה